

“Si hi ha Estatut, caldrà cridar a la rebel·lió activa i la desobediència civil”

Ricardo de la Cierva (Madrid, 1926) és columnista de la revista ‘Época’. Va ser cap del Gabinet d’Estudis sobre Història durant el franquisme i el 1980 ocupà el Ministeri de Cultura amb UCD.

Per què li interessa tant el projecte d’Estatut de Catalunya?

—Després d’estudiar-lo molt a fons, no es pot ser més negatiu. És un projecte completament anticonstitucional i del tot il·legal, perquè no estem davant d’una simple reforma d’un Estatut que es pot solucionar a les

Corts per majoria absoluta, sinó d’una reforma constitucional profunda de pessimes conseqüències que comporta una clara amenaça secessionista.

—Com justifica que un projecte aprovat pel 90% d’un Parlament sigui il·legal?

—Ho és des de tots els punts de vista. No és constitucional perquè viola manifestament la Constitució espanyola, i en violar-la, necessitaria un tràmit que no és el que se li ha donat, sinó que és la nació espanyola la que ha de rebutjar-lo en referèndum.

—Vostè ha alertat del perill que la “nació espanyola” es desintegri. Com es produiria aquest procés?

—Aquest Estatut és la negativa més absoluta a la idea de nació espanyola. L’article 2 de la Constitució, en la tramitació del qual jo, sent vicepresident de la comissió constitucional del Senat, vaig intervenir, queda completament invalidat, perquè es parla d’una nació diferent de l’espanyola. Davant d’aquest insult, els que creiem en aquest article hem de lluitar.

—En cas que el projecte s’aprovés, com creu que hauria de “lluitar” aquest sector de la societat que hi està en contra?

—S’obriria una crisi de conseqüències imprevisibles. El primer pas seria celebrar un referèndum per deixar clar el rebuig de l’opinió pública nacional.

—Quan parla de crisi i de conseqüències imprevisibles, quin seria el pitjor dels escenaris en què es podria trobar Espanya, al seu parer?

—Seria una situació molt semblant a la del juliol del 1936, és a dir, que una proporció important de la nació espanyola, estic segur que majoritària, rebutjaria per mitjans imprevisibles aquest Estatut.

De cap de les maneres la nació espanyola podria tolerar aquest atac, i caldria eliminar-lo d’alguna manera.

—Pot concretar les maneres per eliminar-lo?

—Si aquest Estatut s’aprova a les Corts espanyoles, caldrà cridar a la desobediència civil i a la rebel·lió oiberta, perquè, com he dit, retornaríem a la situació de 1936.

—L’aprovació de l’Estatut repercutiria en el conflicte polític al País Basc?

—Si aquest Estatut es concedeix al projecte secessionista del Parlament de Catalunya, no hi hauria cap raó perquè és negués al País Basc, ni a Galícia, ni a cap altra autonomia, de manera que seria la desintegració d’Espanya.

—Quin paper han de tenir els mitjans de comunicació espanyols en aquest debat?

—Rebutjar-lo en el fons i en la forma i oposar-se a la seva aprovació per tots els mitjans legals possibles.

—Quines consideracions li mereixen els mitjans de comunicació catalans en aquest sentit?

—Desgraciadament, els mitjans de Catalunya no gaudeixen de llibertat d’expressió, i es comporten d’acord amb aquesta situació negativa a què estan sotmesos de manera habitual.

—Vol dir que hi ha pressions?

—Evidentment! Tots els espanyols i els catalans amb sentit crític saben que no són lliures. En el cas de l’Estatut, han respost segons les instruccions que han rebut.

Gemma Aguilera